

summmodo dirigit in percipiendo; vel si perceptione sensibilis objecti, quæ motus organici occasione producitur, ipsa animo deinde agit & suas appetitiones elicit per systema causarum occasionalium, libertati nulla vis infertur.

In systemate harmoniæ præstabilitæ ponitur in anima series perceptionum, & volitionum vi propria productarum sine ulla a corpore dependentia. Similiter in corpore datur series quædam motuum vi mechanismi ex se invicem nascentium, qui pendent ab impressionibus externis in organa sensoria factis; neque corpus pendet ab anima, ita ut sine corpore anima easdem haberet perceptiones & volitiones quas habet, & in corpore iidem producentur motus, qui producuntur etiam si anima non existeret. Porro singulæ perceptiones animæ consentiunt singulis corporis motibus, ita ut idem omnino contingat ac si corpus in animam, & anima in corpus influeret. Nec tamen volunt hujus systematis patroni Deum effecisse corpus juxta seriem perceptionum & appetitionum animæ, atque animam juxta seriem motuum corporis, quod libertati manifeste repugnaret; sed unice afferunt appetitiones animæ nasci ex perceptionibus, Deum autem harmoniam tantum constituisse inter motus corporeos & perceptiones animæ, non vero inter appetitiones ejus, ita ut anima ex perceptionibus suis libere eliciat volitiones suas *independenter* a corpore, utpote tales futuras etiam si nullum corpus ipsi coexisteret. Hoc est celeberrimum.